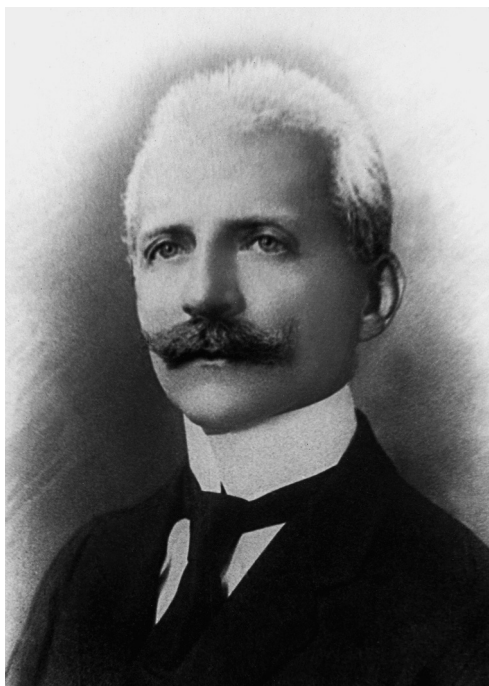

DR. RHORER LÁSZLÓ

1874–1937

Orvosdoktor, röntgenológus, állatorvos tanár, az életjelenségek fizikai-kémiai törvényszerűségeinek elismert kutatója. Az állatorvosi fizikai tanszék megalapítója, első vezető tanára 1910-től 1923-ig. Negyed évszázados pedagógiai tevékenysége elszakíthatatlan kapcsolatokkal fűzte a magyar állatorvos-tudományhoz.

Rhorer László 1874. október 18-án született Budapesten. Orvosdoktori oklevelét a budapesti Tudományegyetemen, 1897. december 18-án szerezte meg. 1896. júniustól 1898. szeptember 1-jéig díjtalan gyakornok volt az egyetem II. számú kórbonctani intézetében. 1898. szeptember 1-jén gyakornokká, 1899. július 22-én pedig tanársegéddé nevezték ki a M. kir. Állatorvosi Főiskola kémiai tanszékére. A Földművelésügyi Minisztérium ösztöndíjával az 1900. év nyarát Lipcsében, Ostwald tanár mellett, az 1902. év nyarát pedig Würzburgban, Hautzsch tanár laboratóriumában töltötte. 1903-ban a főiskolán fizikai kémiából magántanári képesítést szerzett. 1904 januárjában Tangl professzornak a budapesti Tudományegyetemre való távozása után, mint a fizikai kémia magántanárát, a földművelésügyi miniszter a fizika ideiglenes előadásával bízta meg. Ebben az évben adjunktus lett. 1907-ben a budapesti Tudományegyetem Orvosi Karán is magántanári képesítést szerzett orvosi fizikai kémiából. Az 1907/1908-as tanév tantárgyai között az ő tantárgya „fizikai gyűjteménytár” címen szerepelt. 1908-ban

kiváló tanári és tudományos működésének elismeréséül nyilvános rendkívüli tanári címet kapott, majd 1910-ben a fizika nyilvános rendes tanárává nevezték ki, s a tanszék ezzel az önálló tanszékek sorába lépett. A tanszéken folytatott tudományos munka követte az orvostudomány akkoriban új fejlődési irányát, amely az életjelenségek fizikai-kémiai törvényszerűségeit igyekezett megállapítani. 1912-ben a Budapesti Királyi Orvosegyesület Rhorer Lászlónak ítélte oda a Balassa-díjat. A háború folyamán katonai szolgálatot is teljesített, majd az alól felmentve visszatért tanári katedrájára és laboratóriumába. Tudományszeretete a röntgenológiai kutatások felé terelte érdeklődését, amelyekhez élete végéig hű maradt.

Huszonöt esztendőn át végzett rendkívül értékes és sikeres munkát a M. kir. Állatorvosi Főiskolán, amiért miniszteri teljes elismerésben részesült. Főiskolánk fizikai intézetét valóban orvosi fizikai intézetté alakította. 1923-ig vezette a tanszéket. Akkor elfogadta a pécsi Erzsébet Tudományegyetem meghívását, és elfoglalta ott az orvosi fizikai és röntgenológiai tanszéket. Előzőleg négy éven át mint a pozsonyi egyetem helyettes tanára működött.

Rhorer László kiváló tagja volt annak a tanári karnak, amely nagygyá és külföldön elismertté tette a M. kir. Állatorvosi Főiskolát. Generációk egész sora volt a tanítványa. Éles logikával, szigorú természettudományos gondolkodással, nyílegyenesen vezette tanítványait az orvoscémiai, majd később a fizikai-kémiai vizsgálatokon át az orvosi fizika műveléséhez.

Szakirodalmi munkásságából kiemelkedő a nagy terjedelmű, rendkívüli szak-szerűséggel, emellett élvezetes, lendületes nyelvezettel megírt *Physika*, amely hallgatóinak értékes és nélkülözhetetlen tankönyve volt. Ezen kívül jelentős újszerű, saját vizsgálatain alapuló könyvet írt *Orvosi fizikai chemia* címen 1911-ben. Főbb dolgozatai voltak még: *A vizelet aciditásának elektrometrikus úton való meghatározása* (1901), *A kicsapási módszer alkalmazásáról a fehérvér-jék savkötő képességének meghatározására* (1902).

Rhorer László két és fél évtizedes tanári működése során főiskolánkon az orvosi fizikai kémia oktatását magas színvonalra emelte. Az első egyike volt hazánkban, aki a röntgensugárzás biológiai hatásával mélyrehatóan foglalkozott, s aki a röntgensugárzás daganatokra kifejtett hatását vizsgálva utat mutatott a sugaras kezeléshez.

1937-ben hunyt el Budapesten, 63 éves korában.

Irodalom

Az Állatorvostudományi Főiskola jubileumi évkönyve. Szerk.: Holló Ferenc–Pethes György. Állatorvostudományi Főiskola, Budapest, 1962. 162 p. 6 t.
200 éves a magyar állatorvosi felsőoktatás 1787–1987. Szerk.: Holló Ferenc. Mezőgazdasági Könyvkiadó, Budapest, 1987.